

Rigsdagstidende.

1852. — Forhandlingerne paa Folkethinget. № 332.

Tredie Session.

95de Møde.

Torsdagen den 11te Marts.

(Forts.)

Rosenørn (fortsat): Jeg skal tillade mig nærmere at ophylse dette. Naar, saaledes den ærede Taler vil, at den Prøve, som er foreslaaet i Loven som Betingelse for, at Nogen fremtidig kan blive Barbeer, skal udgaae, da er det klart, at det vil være til allerstørste Skade for dem, der hidtil ere anbragte i denne Næringsvei, om Afgangen til den skulde aabnes for Alle og Enhver, hvilket vil skee, naar man ikke vil stille nogen som helst Betingelse derfor. Her er desuden Spørgsmaal ikke blot om Indlændinge, men ogsaa om Udlændinge, af hvilke sidste denne Næringsvei er bleven søgt i meget stort Omfang, idet jeg troer, at det ved en vigtig Underfølgelse vil vise sig, at et meget stort Antal af de Personer, som nu findes i denne Næringsvei, ere Udlændinge, ikke alene fra Hertugdømmerne, men navnlig fra Mecklenborg og Hamborg. Hidtil har der været et Gjærde imod en alt for stor Oversfyldelse i denne Næringsvei ved, at der har eksisteret en Svendeproeve, som Bedkommende ikke kunde underkaste sig, naar han var Udlænding, førend efter Forløbet af 6 Aar, og, naar han var Indlænding, før efter 4 Aars Forløb; men, bliver Afgangen fri for Alle og Enhver, da vil denne Næringsvei komme til at høre til de ganske faa, hvortil Afgangen er ganske fri, og saaledes faae en under vore øvrige nu bestaaende Forhold ganske særegen Charakter. Det er altsaa klart, at, imedens det vil være til Gavn for dem, der nu ere i Næringsveien, at man fremdeles omgjærder Afgangen dertil med en Prøve, som paa en naturlig Maade slutter sig til denne Næringsvei,

vil man derimod, ved at borttage denne Prøve, i høi Grad skade dem. Man vil ligeledes sætte Barbererne som Næringsbrugere lavere, naar man tillader dem at udøve Næringsen uden nogen som helst Prøve, end naar man bibeholder en Prøve. Den Prøve, som Barberen efter Loven skal aflægge, gaaer vel ikke nærmest ud paa at barbere, men er dog en Prøve i Forretninger, som staae i en naturlig Forbindelse med Barbeernæringsen, og som det er saavel i Barberernes som i det Offentliges Interesse, at man bliver ved at holde i samme Forbindelse med Barbeernæringsen, som hidtil. Det stillede Forslag gaaer heller ikke i samme Retning, som forrige Gang blev antaget af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), der klagede over, at Barbererne vare altsaa indskrænkede i Udøvelse af Lægepraxis; men det gaaer i den stik modsatte Retning, idet det aldeles ophæver den Forbindelse, som Lovforslaget, saaledes som det nu foresligger, vistnok meget rigtigt til en vis Grad i den nævnte Henseende har vedligeholdt. Det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand har stillet til § 2, om, at Slutningen af Paragraphen skal udgaae, vil derhos medføre, at Alle og Enhver kan blive Barbeer uden at have Borgerskab, idet det nemlig vil, at den Bestemmelse skal udgaae, hvor der staaer: „Ikkun Rettigheden til at betjene ved Barbering bliver udelukkende forbeholdt Barbererne“. Naar altsaa dette Forslag, tages til Følge, da ville Barbererne ved at erhverve Borgerkab ikke erholde anden Rettighed end efter § 3, nemlig Afgang til at holde Medhjælpere, men Afgangen til at barbere uden at holde Medhjælpere eller Barbeertuier bliver fri for Alle og Enhver og bliver stillet aldeles ved Siden af Afgangen til at klippe Haar og frisere, hvorved den kommer i Række med